
BATIK

*Natalia BADAN-DOGARU
Stela PLĂMĂDEALĂ
Elena ZAGAEVSCHI*

Universitatea Tehnică a Moldovei

Batik is both an art and a craft, which is becoming more and more popular and well-known among contemporary artists around the world, as a wonderful creative medium.

Abstract

The art of decorating the canvas using wax and paint has been practiced for centuries in many parts of the world, including China, Japan, India, South America and Europe. In Java, an island in Indonesia, batik is part of an ancient tradition, and some of the finest batik fabrics in the world are still made there. The word batik comes from the Javanese word "tik" which means to point. Batik is usually made on a fabric surface (such as cotton, silk, linen, rayon or hemp), but batik techniques can also be used on paper, wood, leather and even a ceramic surface.

Pentru a face un batik, zonele selectate ale desenului sunt blocate prin aplicarea de ceară fierbinte peste ele, un colorant este aplicat deasupra și părțile acoperite cu ceară rezistă la colorant și rămân culoarea originală. Un batik simplu poate fi doar un strat de ceară și o vopsea, dar acest proces de ceară și vopsire poate fi repetat de multe ori, dacă este necesar, pentru a crea modele mai elaborate și mai colorate. După vopsirea finală, ceară este îndepărtată (de obicei în apă fierbinte) și pânză este gata pentru purtare sau afișare.

Primele exemple de batik au fost găsite în Orientul Îndepărtat, Orientul Mijlociu, Asia Centrală și India de acum peste 2.000 de ani. Este posibil că aceste zone să se dezvolte independent, fără influența schimburilor comerciale sau culturale.

Batik în Indonesia

Indonezia, mai ales insula Java, este locul unde batik a atins apogeul. Aici, comercianții chinezi, arabi, indieni și europeni au cumpărat și vândut textile și batikul este menționat pentru prima dată în mod specific pe o factură de marfă la mijlocul secolului al XVII-lea.

În jurul anului 1835, producătorii de textile din Olanda au început încercări de a mecaniza producția de batik folosind role de cupru și o rezistență la rășină. Când javanezii s-au dovedit a fi dispuși să cumpere această pânză, s-a îndreptat spre Africa de Vest, unde a început o viață și o tradiție proprie, una care continuă până în prezent ca „amprentă de ceară”.

Nu există nicăieri în lume unde artă batikului să fi fost dezvoltată la un standard mai înalt decât pe insula Java din Indonezia. Toate materiile prime pentru proces sunt ușor disponibile - bumbac și ceară de albine și multe plante din care au fost fabricate coloranții naturali. Nu știm când a fost creat pentru prima dată batikul acolo, dar abilitățile tradiționale au fost deosebit de bine dezvoltate de-a lungul a sute de ani în Java centrală în jurul orașelor Kraton (sau Curte) din Yogyakarta și Solo sub patronajul sultanului și al familiei sale.

Batik-ul începe cu designul. Dintre mii de desene reprezentând diverse motive precum garuda (pasărea indoneziei), motive florale sau motive acvatice, în funcție de destinația produsului finit. Modelul și culorile de pe batik diferă în funcție de regiune, ceremonie sau momentul din viața celui care îl va purta. Desenul poate fi unic, poate fi un motiv repetat într-o ordine geometrică sau o combinație între cele două.

Alte modele populare includ riffuri geometrice asupra florei și faunei, inclusiv motivul kawung inspirat de palmier sau reprezentări ale unor concepte abstracte precum dragostea, prezentate prin modelul trunchi ceresc care se poartă de obicei la nunți. Și, uneori, chiar combină ambele: modelul sekar jagad, purtat de obicei la nuntă, prezintă motive florale.

Proiectele Batik au fost impregnate de semnificație și simbolism puternic, iar unele desene au fost limitate doar la anumite persoane - în special Sultanul însuși, sau familia să mai largă, sau slujitorii și deținătorii Curții. A face batik a fost văzut ca o abilitate importantă pentru o tânără nobilă. Înainte de a începe o nouă pânză, ea avea să petreacă o noapte în meditație și rugăciune, iar pânzele pe care le-a făcut pe parcursul mai multor luni de muncă lungă și minuțioasă, vor fi venerate și păstrate ca moșteniri pentru generațiile viitoare.

Pe coasta de nord a Java, în porturile comerciale precum Pekalongan, desenele au fost eliberate și influențate de cerințele clienților lor. Coloniștii din China și-au creat propriile ateliere de batik pentru a le vinde familiilor chineze atât în Indonezia, cât și în China.

Atelierele organizate de femei Indische (sau olandez-indoneziene) au devenit faimoase pentru frumoasele pânze fine cu modele europene influențate, pe care le-au produs pentru numeroasele familii coloniale care trăiau în Indonezia până în secolul al XIX-lea, iar multe pânze frumoase de batik au fost trimise înapoi în Olanda. Comercianții din India și Arabia aveau, de asemenea, propriile lor preferințe în materie de modele și culori. La fel că și Java, batik a fost și este încă produs în insulele vecine Sumatra și Madura, cu propria să istorie culturală și modele caracteristice și culori vopsele. Și artiștii balinezi au învățat batikul de la

vecinii lor javanezi, iar acum au apărut ateliere pentru a se ocupa de comerțul cu turismul. Astăzi, batik este încă o parte imensă a vieții javaneze - că artă plastică, că industrie uriașă care angajează milioane, că meșteșug din sat și că o legătură puternică cu trecutul. Incorporează multe tehnici moderne, cum ar fi serigrafia, vopsirea prin pulverizare, tipărirea în bloc și descărcarea înălbitorului. Pânzele Batik din Java sunt exportate în toată Asia și în lume.

În Java, comercianții de textile au găsit o modalitate de a accelera producerea. Imprimarea cu blocuri de lemn a fost adaptată la batik cu invenția ștampilelor de cupru (sau tjaps așa cum sunt cunoscute) pentru a aplică ceară fierbinte.

În octombrie 2009, Indonesian Batik a primit un loc pe lista patrimoniului cultural imaterial UNESCO.

Imitația de pânză batik a fost produsă în numeroase companii europene de imprimare a textilelor de-a lungul secolului al XX-lea, mai ales în Marea Britanie și Olanda, și până în prezent este încă fabricată.

În Europa, aceste pânze exotice au stârnit un val de creativitate. În anii 1890, la Amsterdam, un grup de tineri artiști au introdus tehnica batik în decorațiuni interioare, mobilier și mai târziu în modă. Acest lucru s-a dovedit foarte reușit și, de la începutul secolului al XX-lea, batikul a fost practicat de mii de artiști și meșteri europeni și americani. Vârful popularității sale a fost între 1918 și 1925, când a fost popular în Olanda, Germania, Franța, Polonia și Marea Britanie.

Batikul contemporan, datorează mult trecutului, este semnificativ diferit de stilurile mai tradiționale și formale din trecut. Gama tot mai largă de tehnici disponibile oferă artistului posibilitatea de a explora un proces unic într-un mod flexibil și foarte interesant. Artistul poate folosi o mare varietate de tehnici pentru a aplică ceară și coloranți: pulverizare, gravare, descărcare, crăpare, marmorare și utilizarea a tot felul de instrumente diferite: ștampile din cupru și lemn, perii, șabloane. De asemenea, poate folosi rețete de ceară cu diferite valori de rezistență: ceară de soia, ceară de albine, ceară de parafină și poate lucra cu coloranți naturali și sintetici pe toate tipurile de suprafețe.

Procesul batik aduce elemente neașteptate de surpriză și încântare, motiv pentru care atât de mulți artiști îl consideră atât de fascinant și chiar captivant!

Tehnicile de aplicare s-au schimbat și s-au modernizat pentru a încorpora batik-uri tipărite în bloc pentru producția în masă, metodă rezistentă la ceară de a crea țesături batik a rămas mai mult sau mai puțin aceeași. Datorită rolului major al Indoneziei în turismul global și popularității textilelor etnice în lumea designului, diferite iterații ale țesăturii batik și-au făcut drum în lume, adăugând stropi inconfundabile de model, textură și culoare interioarelor casei.

În străinătate, designerii occidentali - în primul rând creatorii de modă - au început să încorporeze textile batik în colecția lor. În domeniul designului interior, puteți găsi textile batik în toată casă, de la pături la tapițerie până la tapet.

Odată purtat de regalitatea indoneziană, acest material cu design îndrăzneț adaugă acum o notă plină de viață și elegant designurilor interioare din întreaga lume.

Acum, având o idee despre istoria acestei tehnici, vom dezvălui secretul unicității batikului Când aplică vopsele, artistul nu poate spune exact cum se vor răspândi și se vor amesteca. Puteți repeta conturul, în orice caz, culoarea va fi diferită, astfel încât fiecare tablou sau lucru realizat folosind tehnică batik va fi unic. Există mai multe tipuri de batic: rece, cald, liber, nodular.

Batik fierbinte

Tehnologia constă în faptul că rezervă topită este aplicată pe conturul



Fig. 1

desenului sau acoperă secțiuni individuale ale pânzei. Această este o tehnică subtilă care dă rezultate uimitoare. Acest lucru este demonstrat de kimono-urile colorate ale femeilor japoneze, multe dintre acestea până în ziua de azi sunt pictate în tehnică batikului. Fig.1

Batik rece

Istoria apariției tehnologiei batik rece s-a dezvoltat în ansamblu de-a



Fig. 2

lungul secolelor. Cu el a început dezvoltarea acestei tehnici de vopsire a țesăturilor. În Indonezia antică, țesăturile au fost vopsite mai întâi în secțiuni, una de la altă, umplând golurile cu diferite culori și nuanțe. Au fost dezvoltate adezivi speciali, așa-numitele rezerve, care împiedică pătrunderea colorantului în fibrele țesăturii.

Batik rece vă permite să obțineți o imagine asemănătoare cu o imagine realizată prin acuarelă umedă. În tehnologia batikului rece, se utilizează ca rezervă un lichid de rezervă format din benzină, clei de cauciuc și parafină. Este necesară o rezervă pentru ca vopselele să nu se amestece între ele. Rezervă este plasată într-un tub de sticlă - un rezervor. Și se aplică conturul desenului pe țesătură cu capătul curbat al tubului. Contururile făcute de rezervă trebuie închise astfel încât vopselele să nu curgă peste desen. Apoi rezervă se usucă timp de 40 de minute, după care țesătura poate fi vopsită cu vopsele. Fig.2

"Tehnică de alunecare":

Nodal batik este poate cel mai simplu mod de a picta țesături.

Pentru a crea efecte neobișnuite și colorate asupra țesăturilor, este necesară doar legarea abilă a diferitelor noduri, țesături și, bineînțeles, vopsea. Cu ajutorul dispozitivelor simple și cu capacitatea de a lega noduri în moduri diferite, puteți crea o varietate de soluții ornamentale pentru țesătură. Fig.3

Omul a căutat întotdeauna,



Fig. 3



Fig. 4

din cele mai vechi timpuri ale existenței sale, să împodobească lumea din jurul său.

Batikul este o artă, nu o nevoie utilitaristă de diversificare a vieții și poate fi foarte subtil și elegant, necesitând o mare abilitate din partea maestrului pentru a lucra în această tehnică interesantă. Fig.4

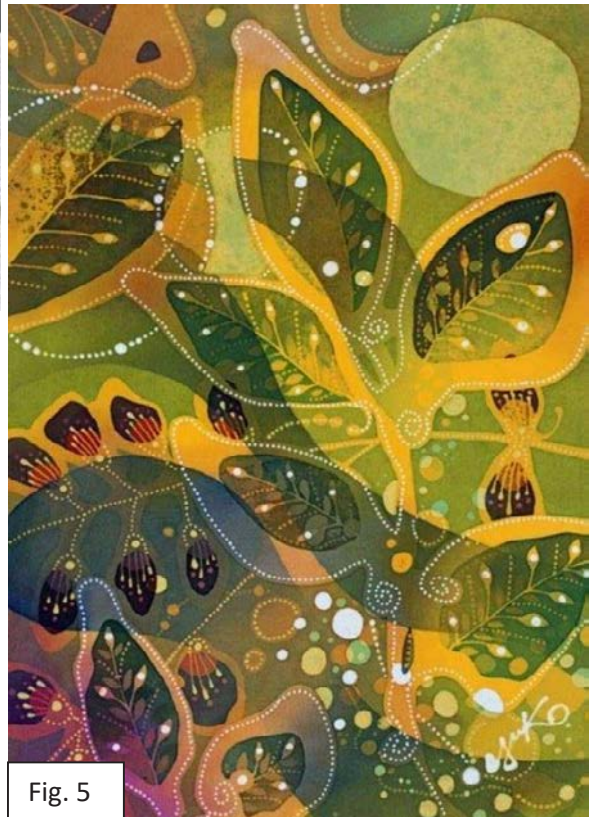


Fig. 5

Bibliografie

- 1.Ирина Дворнина *Батик* Издательство Радуга, 2002
- 2.www.textiletraders.co.uk